

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4CoCsp/32/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1119210964
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Degmová Pospíšilová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1119210964.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ingrid Degmovej Pospíšilovej a sudcov JUDr. Anny Kašajovej a JUDr. Valérie Kleinovej v právnej veci žalobcu: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava, IČO: 00 585 441, zastúpený: JUDr. Felix Neupauer, advokát, so sídlom Dvořákovo nábrežie 8/A, Bratislava proti žalovanému: A. B., narodený dňa XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX/XX, D., o zaplatenie sumy vo výške 62,49 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 25.06.2020, č.k. 7Csp 19/2019-71 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti a v závislom výroku o trovách konania **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. V napadnutom rozsudku súd prvej inštancie zrušil platobný rozkaz č.k. 7Csp/19/2019-51 zo dňa 31.10.2019 a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 8,89 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 8,89 Eur od 29.03.2017 do zaplatenia. Vo zvyšku uplatneného nároku žalobu zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

2. Vec právne posúdil podľa ust. § 9 ods. 4, § 11 ods.11 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len „zákon o PZP“), § 796 ods. 1, 2, § 565, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

3. Uviedol, že žalobca sa v konaní proti žalovanému domáhal zaplatenia sumy vo výške 62,49 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 62,49 Eur od 29.03.2017 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca so žalovaným uzatvorili dňa 28.08.2015 poistnú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX na dobu neurčitú (ďalej len „Poistná zmluva“), v zmysle ktorej si dohodli spôsob platenia ročného poistného polročne. Poistné sa stalo splatným dňa 28.08.2016. Žalovaný sa dostal do omeškania s platením poistného, čím došlo k porušeniu zmluvnej povinnosti. Žalobca uviedol, že na základe zákona č. 381/2001 Z.z. má nárok na poistné do 28.03.2017 vo výške 62,49 Eur. Na preukázanie svojich tvrdení predložil Poistku č. XXXXXXXXXXXX, Zánik poistenia pre nezaplatenie poistného a upomienku zo dňa 24.05.2017.

4. Súd prvej inštancie vo veci rozhodol platobným rozkazom zo dňa 31.10.2019, č.k. 7Csp/19/2019-51, ktorý sa žalovanému nepodarilo doručiť do vlastných rúk, preto ho podľa § 266 ods. 3 CSP zrušil pre nemožnosť jeho doručenia do vlastných rúk žalovanému.

5. Podľa súdu prvej inštancie zákon č. 381/2001 Z. z. upravuje spôsob zániku poistenia pre nezaplatenie poistného a zároveň určuje aj presný okamih zániku poistného vzťahu (§ 9 ods. 4 cit. zákona). Takto koncipovaná právna norma vo svojej hypotéze presne, zrozumiteľne a úplne formuluje spôsob i okamih zániku právneho vzťahu. Mal za to, že v tejto súvislosti nie je zrejмый priestor pre subsidiárne použitie všeobecnej právnej úpravy a poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 7MCdo 8/2013 z 9.7.2014, a tiež na závery NS SR: Pri uvedenom dohodnutom platení poistného potom dochádza k zániku poistenia do jedného mesiaca od dátumu splatnosti jednotlivkej splátky poistného, tak ako to konštatoval vo svojom rozhodnutí súd 1. stupňa. V danom prípade žalovaný nezaplatil poistné splatné 1. júla 2003. Dňom 1. augusta 2003 potom došlo k zániku poistenia (§ 9 ods. 4 zák. č. 381/2001 Z.z.). Žalobcovi vzniklo právo na poistné až do konca kalendárneho mesiaca, v ktorom poistenie zaniklo, teda do 31. augusta 2003 (§ 11 ods. 9 zákona č. 381/2001 Z.z.). /Rozhodnutie NS SR sp. zn. 6 Obdo 22/2007 zo 7.8.2008/.

6. Konštatoval, že zmluvné strany spolu platne uzatvorili poistnú zmluvu, ktorej predmetom bolo poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla poistníka, ktorým bol žalovaný. Na základe tejto zmluvy vznikla žalobcovi ako poisťovni povinnosť poskytnúť žalovanému poistné plnenie v prípade vzniku poistnej udalosti a žalovanému ako poistenému povinnosť platiť dojednané poistné. Zo žaloby zistil, že žalovaný nezaplatil splátku poistného, ktorá sa mala stať splatná dňa 28.8.2016. Uviedol, že poistné je spravidla splatné prvého dňa poistného obdobia (§ 796 ods. 2 Občianskeho zákonníka). V prejednávanej veci sa však sporové strany dohodli, že poistné, ktoré by inak bolo splatné 28.8. príslušného kalendárneho roka, bude splatné v polročných splátkach, čo v súlade s Poistkou a s § 769 ods. 2 Občianskeho zákonníka bolo v termínoch 28.8. a 28.2. príslušného kalendárneho roka. Poukázal na ust. § 9 ods. 4 zákona č. 381/2001 Z.z. a mal za to, že v danom prípade poistenie zodpovednosti zaniklo zo zákona uplynutím jedného mesiaca od splatnosti príslušnej splátky poistného (ak nebola v poistnej zmluve dojednaná dlhšia lehota pre zánik poistenia zodpovednosti, čo žalobca ani netvrdil ani nepreukázal). Vychádzal zo skutkových tvrdení žalobcu (ktorých bolo podľa súdu prvej inštancie minimum a boli príliš stručné, avšak postačujúce na meritórne prejednanie veci) v tom, že žalovaný nezaplatil splátku poistného splatnú 28.8.2016. Skonštatoval, že v súlade s § 9 ods. 4 zákona č. 381/2001 Z.z. poistenie zodpovednosti žalovaného zaniklo uplynutím jedného mesiaca od 28.08.2016, tj. dňa 28.9.2016. Uviedol, že v danom prípade nie je možná ani aplikácia ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka, pretože žalobca ani netvrdil (ani nepreukázal) existenciu dohody so žalovaným, podľa ktorej by sa nezaplatením polročnej splátky stalo splatné celé ročné poistné. Podľa súdu prvej inštancie bola poistná zmluva uzatvorená na dobu neurčitú, zanikla pred koncom poistného obdobia a podľa § 11 ods. 11 zákona č. 381/2001 Z.z. vznikol žalobcovi nárok na zaplatenie pomernej časti poistného do dňa zániku poistenia, t.j. za obdobie jedného mesiaca. Uviedol, že ročné poistné bolo dojednané vo výške 106,62 Eur, poistné za 1 mesiac predstavuje sumu vo výške 8,89 Eur (106,62 Eur/12 mesiacov) a v tejto časti vyhodnotil žalobu ako dôvodnú. Konštatoval, že zo žaloby ani z jej príloh nie je zrejмый, prečo si žalobca uplatnil poistné za dlhšie obdobie, ani za aké obdobie. Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že žalovaný nezaplatil dlžnú splátku poistného v lehote splatnosti (28.08.2016), preto vznikol žalobcovi od nasledujúceho dňa nárok na zaplatenie úroku z omeškania z dlžnej sumy (8,89 Eur) vo výške ustanovenej § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., teda v sadzbe 5 % ročne. Konštatoval, že žalobca si uplatnil nárok na zaplatenie úroku z omeškania v zákonom stanovenej výške, avšak od neskoršieho dňa, preto jeho nárok na zaplatenie úroku z omeškania vyhodnotil ako dôvodný v časti, ktorá sa vzťahovala na dôvodne uplatnenú istinu. Vo zvyšku uplatnenej istiny - 53,60 Eur (62,49 Eur - 8,89 Eur) a úroku z omeškania z nedôvodne uplatnenej istiny žalobu vyhodnotil ako nedôvodnú a v tejto časti ju zamietol.

7. O náhrade trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 CSP. Uviedol, že vzhľadom na to, že žalobca sa v konaní domáhal zaplatenia sumy 62,49 Eur a jeho žalobe vyhovel iba v časti zaplatenia sumy 8,89 Eur, bol v konaní úspešnejší žalovaný. Nakoľko žalovanému zo súdneho spisu žiadne trovy konania nevyplývajú, preto rozhodol tak, že mu ich náhradu s prihliadnutím na zásadu hospodárnosti konania nepriznal (Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28.2.2018, sp. zn. 7Cdo/14/2018).

8. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v časti výrokov III. a IV. podal v zákonom stanovenej lehote žalobca odvolanie, v ktorom namietal, že: súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (ustanovenie § 365 ods. 1 písm. b) CSP),

konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (ustanovenie § 365 ods. 1 písm. d) CSP),
súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (ustanovenie § 365 ods. 1 písm. j) CSP),
zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené (ustanovenie § 365 ods. 1 písm. g) CSP)
rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (ustanovenie § 365 ods. 1 písm. h) CSP).

9. Konštatoval, že súd prvej inštancie už raz vo veci rozhodol platobným rozkazom a preto považuje za nepochopiteľné, že za okolností, keď už súd raz vo veci rozhodol na základe skutočností tvrdených žalobcom, o ktorých nemal pochybnosti, a tieto skutočnosti následne neboli nijakým spôsobom zo strany žalovaného spochybnené, sa bez akejkoľvek zmeny v dôkaznej situácii pri vydaní rozsudku absolútne odchyľil od svojho pôvodného právneho názoru tým, že žalobu z veľkej časti zamietol. Uviedol, že z Poistky vyplýva, že žalobca a žalovaný si dojednali začiatok poistenia na deň 28.08.2015 s ročným poistným 106,62 Eur, platené polročne = lehotné poistné 53,31 Eur. Žalovaný mal uhrádzať poistné v polročných splátkach (splatných vždy 28.08. a 28.02. príslušného kalendárneho roka). Konštatoval, že žalovaný zaplatil poistné za prvé (ročné) poistné obdobie a dostal sa do omeškania so zaplatením prvej splátky poistného za ďalšie poistné obdobie, splatnej dňa 28.08.2016. Poukázal na čl. IV ods. 10 Všeobecných poistných podmienok č. 709 (ďalej len „VPP“), ktoré sa vzťahovali na poistnú zmluvu: „V prípade platenia poistného formou štvrťročnej alebo polročnej splátky poistného zanikne poistenie nezaplatením zostávajúcej časti poistného do jedného mesiaca od splatnosti poslednej dohodnutej štvrťročnej alebo polročnej splátky poistného v rámci príslušného poistného obdobia, ak pre takýto prípad nebola v poistnej zmluve dohodnutá dlhšia lehota pre zánik poistenia zodpovednosti, maximálne však na dobu troch mesiacov. Poistenie zodpovednosti zanikne uplynutím tejto lehoty.“ Konštatoval, že nakoľko si žalobca a žalovaný dojednali úhradu ročného poistného v polročných splátkach, poistenie zaniklo až 1 mesiac po splatnosti poslednej splátky - splatnej 28.02.2017, t.j. zánik poistenia nastal dňa 28.03.2017, pričom tento dátum zániku poistenia vyplýva podľa žalobcu z podanej žaloby, ako aj z Oznámenia o zániku poistnej zmluvy. Poukázal tiež na aktuálnu judikatúru upravujúcu túto otázku, a ako príklad uviedol Uznesenie Krajského súdu Košice sp.zn. 11Co/155/2016 zo dňa 01.02.2017, podľa ktorého: „Pretože bolo dohodnuté ročné poistné (a len jeho splatnosť bola dohodnutá v splátkach), nezaplatenie poistného sa neviaže na nezaplatenie jednej zo splátok, ako sa mylne domnieva žalovaný, ale na nezaplatenie celého ročného poistného. V praxi to znamená, že pokiaľ žalovaný nezaplatil niektorú zo splátok dohodnutého ročného poistného, zánik poistenia podľa § 9 ods. 4 zák. č. 381/2001 Z.z. sa neodvíja od tejto jednej splátky (žalovaný nezaplatil ani jednu splátku poistného), ale sa odvíja od nezaplatenia poslednej splátky v tomto poistnom období, teda ak išlo o ročné poistné, až uplynutím poslednej splátky z tohto ročného obdobia.“ Žalobca má za to, že podľa ust. § 803 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) má právo na poistné za dobu do zániku poistenia a pre výpočet poistenia vychádzal z nasledujúceho vzorca: (ročné poistné/360) x počet dní ručenia do dátumu zániku poistenia. Dĺžné poistné vypočítal $(106,62/360) \times 211$ dní (od 28.08.2016 do 28.03.2017) = 62,49 Eur.

10. Dôvodil, že žalovanému bola doručená žaloba spolu s prílohami, avšak sa k žalobe nijakým spôsobom nevyjadril, preto podľa žalobcu nespochybnil žiadne jeho tvrdenia uvedené v žalobe, predovšetkým nespochybnil dátum zániku poistenia a s tým súvisiacu výšku dlžného poistného. Poukázal na ust. § 151 ods. 1 CSP, podľa ktorého: „Skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.“ Mal za to, že nakoľko žalovaný nijakým spôsobom nespochybnil tvrdenia o existencii nároku žalobcu, ani o výške nedoplatku na poistnom, všetky tieto tvrdenia mal súd prvej inštancie podľa žalobcu považovať za nesporné. Poukázal na ust. §803 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého má Poistiteľ právo na poistné za dobu do zániku poistenia. Mal za to, že z tohto zákonného ustanovenia vyplýva, že právo na poistné závisí od trvania poistenia, teda od dĺžky obdobia, počas ktorého poisťovňa poskytovala poistnú ochranu, nie od preukázania zániku poistenia na súde. Navrhol rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

11. Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

12. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu napadnutom odvolaním a v medziach odvolacích dôvodov, ktorými je viazaný (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP) a viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP) dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

13. Podľa § 379 CSP odvolací súd je rozsahom odvolania viazaný okrem prípadov, ak a) od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol dotknutý, b) ide o nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 a odvolanie podal len niektorý zo subjektov, c) určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

Podľa § 380 ods.1 CSP odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 387 ods. 2 CSP).

14. Odvolací súd, prihliadajúc na obsah súdneho spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav, nezistil v postupe súdu prvej inštancie žiadne vady týkajúce sa procesných podmienok (§ 380 ods.2 CSP), a v celom rozsahu sa po skutkovej a právnej stránke stotožňuje (§ 387 ods. 2 CSP) s dôvodmi vzťahujúcimi sa k výroku, ktorým súd prvej inštancie čiastočne zamietol žalobu na zaplatenie 62,49 Eur, v ktorých dostatočne zodpovedal na v konaní nastolené otázky majúce pri rozhodovaní o tomto nároku podstatný význam. Z uvedeného dôvodu využíva možnosť danú mu ust. § 387 ods.2 CSP v odôvodnení sa obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia vzťahujúcich sa k zamietajúcemu výroku v tejto časti. Pre doplnenie rozhodnutia vzťahujúcemu sa k tomuto výroku a v záujme usporiadania sa s odvolacími námietkami dodáva nasledovné .

15. Nárok žalobcu sa v uvedenej časti odvíja od obsahu spotrebiteľskej zmluvy - poisťovnej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným dňa 28.08.2015 na dobu neurčitú (ďalej len „Poisťovná zmluva“), v zmysle ktorej si dohodli spôsob platenia ročného poisťovného polročne. Nakoľko sa žalovaný sa dostal do omeškania s plátbou poisťovného, došlo k porušeniu zmluvnej povinnosti a žalobca si na základe zákona č. 381/2001 Z.z. uplatnil nárok na poisťovné do 28.03.2017 vo výške 62,49 Eur s príslušenstvom. Súd prvej inštancie žalobcom uplatnený nárok považoval za čiastočne dôvodný v sume 8,89 Eur a vo zvyšku žalobu zamietol.

16. K žalobcom uplatnenému odvolaciemu dôvodu, že rozsudok prvoinštančného súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 365 ods.1 písm. h) CSP) treba uviesť, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. V posudzovanej veci, konajúci súd prvej inštancie vychádzal zo správnych skutkových zistení, z ktorých vyvodil správne právne závery a aplikoval správny právny predpis, preto namietaná vada nebola odvolacím súdom zistená.

17. Nárok na zaplatenie žalovanej sumy žalobca v danom konaní odvodzuje na tom základe, že zmluvné strany uzavreli poisťovnú zmluvu, v ktorej si dojednali začiatok poistenia na deň 28.08.2015 s ročným poisťovným 106,62 Eur plateným polročne v splátkach po 53,31 Eur splatných vždy 28.08. a 28.02. príslušného kalendárneho roka. Žalovaný zaplatil poisťovné za prvé (ročné) poisťovné obdobie a dostal sa do omeškania so zaplatením prvej splátky poisťovného za ďalšie poisťovné obdobie, splatnej dňa 28.08.2016. Podľa žalobcu nezaplatením poisťovného dojednaného v polročných splátkach poistenie zaniklo až 1 mesiac po splatnosti poslednej splátky - splatnej 28.02.2017, t.j. zánik poistenia podľa jeho názoru nastal dňa 28.03.2017. Žalobca si v predmetnom konaní preto uplatňuje dlžné poisťovné za obdobie od 28.08.2016 do 28.03.2017 v sume 62,49 Eur s príslušenstvom. Odvolací súd sa s týmto právnym názorom žalobcu nestotožňuje a plne sa zhoduje s názorom súdu prvej inštancie, ktorý vychádzal zo skutkových tvrdení žalobcu uvedených v žalobe a považoval za nesporné, že žalovaný nezaplatil splátku poisťovného splatnú 28.8.2016. Vychádzal z § 9 ods. 4 zákona č. 381/2001 a mal za to, že

poistenie zodpovednosti v danom prípade zaniklo zo zákona uplynutím jedného mesiaca od splatnosti príslušnej splátky, teda v uplynutím jedného mesiaca od 28.08.2016, t.z. dňa 28.9.2016. Správne súd prvej inštancie uviedol, že v danom prípade nie je možná aplikácia ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka, pretože žalobca ani netvrdil (ani nepreukázal) existenciu dohody so žalovaným, podľa ktorej by sa nezaplatením polročnej splátky stalo splatné celé ročné poistné. Dospel k správne záveru, v zmysle ktorého bola v danom prípade uzatvorená poistná zmluva medzi žalobcom a žalovaným na dobu neurčitú, ktorá zanikla pred koncom poistného obdobia a podľa § 11 ods. 11 zákona č. 381/2001 Z.z., vznikol žalobcovi nárok na zaplatenie pomernej časti poistného do dňa zániku poistenia, t.j. za obdobie jedného mesiaca od 28.08.2016 do 28.09.2016. S týmto záverom prvoinštančného súdu sa odvolací súd pne stotožňuje a považuje ho za správny.

18. K námietke žalobcu, že nakoľko žalovaný nijakým spôsobom nespochybnil tvrdenia o existencii jeho nároku, ani o výške nedoplatku na poistnom, všetky tieto tvrdenia mal súd prvej inštancie podľa žalobcu považovať za nesporné a žalobe v plnom rozsahu vyhovieť odvolací súd uvádza, že v danom prípade ide o spotrebiteľský spor, kde je badateľný zásadný odklon od všeobecnej úpravy procesného dokazovania. V týchto prípadoch sa zákon prikláňa k tzv. vyšetrovaciemu princípu, čo je odôvodnené zvýšenou mierou ingerencie súdu ako orgánu ochrany práva do spotrebiteľských právnych vzťahov. Preto je možné skonštatovať, že v týchto prípadoch sa súd nebude spoliehať v plnej miere na splnenie si dôkaznej povinnosti spotrebiteľa, ale môže prevziať dôkaznú iniciatívu sám. V nadväznosti na uvedené je preto táto námietka žalobcu nedôvodná.

19. Pokiaľ žalobca v podanom odvolaní poukazuje na rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 11Co 155/2016 zo dňa 01.02.2017 a Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6Co 180/2018 zo dňa 26.07.2018 odvolací súd zdôrazňuje, že právne závery všeobecných súdov obsiahnuté v ich rozhodnutiach nemajú v právnom poriadku Slovenskej republiky charakter precedensu, ktorý by ostatných sudcov rozhodujúcich v obdobných veciach zaväzoval rozhodnúť identicky. Rozdielnosť právnych názorov súdov v skutkovo rovnakých alebo podobných veciach a zjednocovanie judikatúry všeobecných súdov je riešená a upravená zákonom č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov. V záujme zachovania princípov právnej istoty a tiež predvídateľnosti súdnych rozhodnutí je nevyhnutné, aby všeobecné súdy rešpektovali príslušnú judikatúru najvyššieho súdu, ktorá bola v zákonom stanovenej procedúre publikovaná v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky. Povinnosťou všeobecných súdov však rozhodne nie je reagovať v odôvodnení na rozhodnutia vydávané inými senátmi, či inými súdmi rovnakej alebo nižšej inštancie. Existencia odlišnej rozhodovacej činnosti všeobecných súdov je síce nežiaduca, ale až do ustálenia rozhodovacej praxe v zákonom stanovenej procedúre nie vylúčená. To znamená, že môže nastať situácia, kedy budú súbežne popri sebe stáť aj rozhodnutia, ktoré k riešeniu určitej otázky alebo problematiky neprístupujú úplne identicky, resp. úplne odlišne.

20. Na základe uvedeného odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku a vo výroku o trovách konania podľa § 387 ods. 2 CSP ako vecne a právne správne potvrdil.

21. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 a § 396 ods. 1 CSP zohľadňujúc plný úspech žalovaného v odvolacom konaní ako aj skutočnosť, že vznik trov odvolacieho konania na jeho strane z obsahu spisu nevyplýva.

22. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 .

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby

uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).